

20/7/47.

Αγαπητέ Κυρίακο

Πριν από λίγες μέρες πήρα το
γράμμα σου με τις φωταυγές πε-
ριγραφές του ταξιδιού και της πατε-
ρίδας σου. φαντάσομαι τώρα πού
βρίσκονται μέσα στους δικούς σου,
σε αγαπημένα πρόσωπα, στους γίγους
πόσο εύλογα θά αισθάνεσαι τον
έαυτό σου. φαντάσομαι ακόμη πόσο
κι οι δικοί σου θά σε βρίσκουν εφί-
έλτικον - και πόσο θά χαίρονται γι
αυτό που μορφημένο, πιο φρασμένο
στη ζωή, πιο μεγάλο.. Είναι όρκειο
νά κάνη κανείς ταξίδια νά φέρη
την τα ίδια και νά μωρνή και
διασώμαα πίσω ούτως ώστε νά μη
ροιάθη τον βεντεμό το τόσο ένοκο
και πικρό αίσωμα.

Κι πώς Κυρίακο - διαβάσεις; εμείς εδώ
τάμε με τον κύρο πού φροντιστήριο.
Τσακωμένοι δέν μπορούμε νά είμαστε
εκόμη γιατί καθόμαστε πού ίδιο δου